

Fremsat den 1. marts 2019 af Kenneth Kristensen Berth (DF), Pia Adelsteen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mikkel Dencker (DF), Søren Espersen (DF), Claus Kvist Hansen (DF), Jan Erik Messmann (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at pålægge regeringen at kræve et velfærdsforbehold i EU

Folketinget pålægger regeringen på Danmarks vegne straks at indlede forhandlinger i EU om et velfærdsforbehold, således at Danmark fortsat kan opretholde de optjeningsprincip-

per for sociale ydelser, som Folketinget uafhængigt af EU's traktater måtte finde rimelige.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 117, folketingsåret 2013-14, med enkelte justeringer i bemærkninger til forslaget. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2013-14, tillæg A, B 117 som fremsat, tillæg B, betænkning over B 117, og tillæg F, møde 99 kl. 11.05. Beslutningsforslaget genfremsættes i forbindelse med den politiske aftale »Dansk velfærd i Europa« og folketingsbeslutning B 48, folketingsåret 2015-16, om gennemførelse af initiativerne i planen »Dansk velfærd i Europa«.

Forslagsstillerne finder det forkert og urimeligt, at EU og EU-Domstolen kan afgøre, hvornår danske velfærdsydelse såsom børnepenge, su, dagpenge, kontanthjælp m.v. skal udbetales til EU-borgere bosiddende i andre europæiske lande. Europa-Kommissionen har udarbejdet en oversigtsrapport over EU-borgeres rettigheder land for land (»Dine rettigheder til social sikring i Danmark«, Europa-Kommissionen, 2018). Forslagsstillerne finder denne praksis urimelig og forkert og betvivler, at befolkningen ved nogen afstemning om EU-anliggender har været oplyst og vidende om, at konsekvensen af deres stemmeafgivning var, at danske velfærdsydelse skulle udbredes til EU-borgere i andre EU-lande.

Danske forbehold

I 1992 stemte et flertal af den danske befolkning nej til Maastrichttraktaten. Efterfølgende forhandlede den danske regering en aftale på plads i december 1992 i Edinburgh indeholdende fire forbehold, som danskerne ved en ny afstemning i 1993 stemte ja til. De fire forbehold var forbehold mod at deltage i unionsborgerskabet, den tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), forsvarssamarbejdet og et overstatsligt samarbejde om retlige og indre anliggender. Desuden har Danmark et forbehold tilbage fra

Danmarks indtræden i det daværende EF i 1973 om udlændinges køb af sommerhuse, den såkaldte sommerhusregel eller det såkaldte sommerhusforbehold. Forbeholdene er indskrevet i protokoller til Lissabontraktaten. Folketinget ratificerede Lissabontraktaten den 24. april 2008 uden forudgående folkeafstemning.

Sommerhusforbehold

I Lissabontraktaten er ordlyden af protokollen om ejendomserhvervelse i Danmark (det danske sommerhusforbehold) følgende:

»DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER, SOM ØNSKER at finde en løsning på visse særlige problemer, der er af interesse for Danmark, ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde: Uanset bestemmelserne i traktaten kan Danmark opretholde den gældende lovgivning om erhvervelse af ejendomme, der ikke er helårsboliger.«

Velfærdsforbehold efter inspiration fra sommerhusforbeholdet

Det er forslagsstillernes opfattelse, at for at sikre de danske velfærdsydelse mod konstant beskydning fra EU-Domstolen og Europa-Kommissionen skal Danmark med inspiration fra sommerhusforbeholdet have et velfærdsforbehold med denne ordlyd: »Uanset bestemmelserne i traktaterne kan Danmark opretholde egen lovgivning om tildeling af sociale ydelse.«

Folketinget pålægger regeringen ved vedtagelse af dette beslutningsforslag straks at indlede forhandlinger i EU om et velfærdsforbehold.

Skriftlig fremsættelse

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at kræve et velfærdsforbehold i EU.

(Beslutningsforslag nr. B 121)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.